

Štvrtok 2. veľkonočný týždeň

Napísal Michal Marhefka
Utorok, 13 Apríl 2010 12:53

Milí bratia a sestry, každý z nás žije v istom systéme hodnôt a názorov, ktoré sa často menia, ale predsa si udržujú jednu základnú líniu, ktorej sa musia podrobovať. Čo je tou základnou líniou v našom živote? Čo formuje naše názory a presvedčenia?

Podľa záväzkov nášho krstu by to mala byť viera a jej hlavná postava i cieľ – Ježiš Kristus.

On počas trojročného verejného pôsobenie objasnil celé predchádzajúce Božie zjavenie, dotiahol do najviditeľnejšieho spôsobu, vyučil a posvätil svojich poslov, vyrovnal ľudské dlhy a urovnal vzťahy s Bohom a nakoniec poslal svojho Ducha, aby celé spoločenstvo, ktoré si zhromažďuje, dovedol do zaslúbeného cieľa.

Jeho cieľ je teda jasný – dobro človeka; a požiadavky tiež - veriť a milovať, pričom nehovorí len krásne a milo, lebo v tejto voľbe niet veľa možností: buď viera a život, alebo nevier a hnev a smrť. Keď apoštolom záleží na ich božskom poslaní i na ľuďoch samotných, nemôžu poslúchať zaslepených kňazov, ale Boha, ktorý chce človeku vždy dobre.

My kresťania sme rovnako poslami tejto zvesti života a viery. Hoci svet nás často vníma ináč – ako poslov stariny a konzervativizmu. Udržať si svoje presvedčenie nie je ľahké. Sami sa na svoje sily spoliehať nemôžeme, lebo stačí, že niekto z druhej strany poukáže na naše chyby a hneď by sme museli stíchnuť.

Ale chýb sa len tak ľahko nezbavíme, veď sme následkami hriechu rovnako zasiahnutí ako ostatní, hoci sme už krstom očistení. No povinnosť svedčiť a hlásať Božie veci máme aj napriek svojej slabosti. Prečo???

Štvrtok 2. veľkonočný týždeň

Napísal Michal Marhefka
Utorok, 13 Apríl 2010 12:53

***lebo nejde o našu vec, ale o Božiu. A Boh si vie poslúžiť aj nešikovnými nástrojmi, aby ukázal svoju moc, na jednej strane, a na druhej samotné nástroje posvätil. Takže až takí nehodní nie sme, lebo sme posvätení.

Ale aj posvätenie sa rýchlo stratí, keď človeka podľahne tlaku okolia. Dnešné tlaky sú možno silnejšie, lebo si nevyžadujú krv, ale duchovnú i rozumovú zdatnosť. Pomaly sa živé kresťanstvo stáva menšinou; alebo ňou už je? Lebo mnoho ľudí, aj veriacich, sa stavia na tú tzv. jednoduchšiu a slobodnejšiu stranu života, kde nie všetky zákony treba chápať tak prísne a zväzujúco, ba ani viera sa nemusí živiť nejakými praktikami, či praxou, stačí len sem tam niečo urobiť, či sa doma s Bohom porozprávať. A popri tej slobode človek aj so svojou spoločnosťou len viac upadá do otroctva vlastných predstáv.

Na nás záleží, aby sme sa nenechali strhnúť rovnakými prúdmi, ale stále poukazovali na úskalia nesprávne žitého života, a na dary, o ktoré sa človek takto pripravuje.

Ľudia majú radi dary, tak časom hádam pochopia a zatúžia po tých naozaj obohacujúcich i po vlastnej nenarušenej identite.

Bratia a sestry, sme hlásateľmi Kristovho oslobodenia. Preto nepadajme do otroctva zlých prúdov a aj iným pomôžme dostať sa z dravej rieky na palubu záchrany. Amen.